

Un deceniu pe... valuri

O altă toamnă, acum cîțiva ani, la Herculane... În plimbare pe poteci pavate cu frunze ruginite, spre Peștera Haiducilor. Tovarăș de drum, Aurel Vernescu. Frumusețea peisajului îl incită. Dar, cum o fi acum la Snagov?

— Cînd te-ai împrietenit cu... lacul?

— După ce m-am lăsat de... atletism. În '53!

Am trezit amintiri. Palmaresul se conturează. În 1954, cîștigător la juniori. Apoi, la seniori. Campion la 17 ani! Ar putea fi titlul reportajului. Îmi spune însă că performanțele nu-l mulțumesc. Că încă n-a învățat să conjuge viteza cu rezistența. N-ar fi mai bine să... aștept?

N-am scris nici un rînd. Ne-am dus să privim păsări în apa limpede a Cernelui...

Vernescu visă însă departe. Nu mi-a spus-o, dar îl simțeam hotărît să nu-i mai fie teamă de „așii” caiacului mondial, Briel, Hansen, Roszberg, Naumov...

Ce-a urmat?

Ștafeta pe lacul Albano, în însoțita Italie a Jocurilor Olimpice. Locul VI. Seara, pe malul Tiburului, mărturisiri: „Încă nu-i destul. Trebuie mai multă pregătire. Pleacă din... „pușcă” și apoi scad ritmul. Tot rezistența e partea mea slabă”.

A muncit toată iarna.

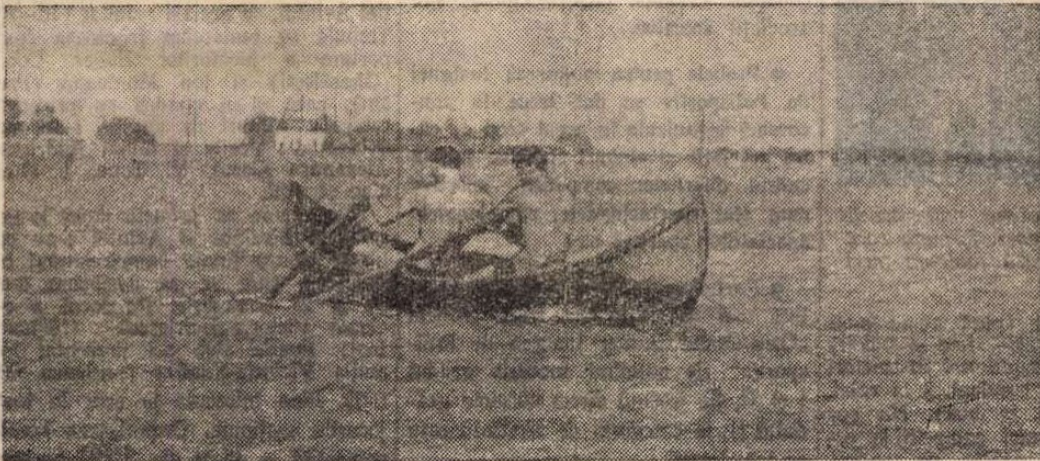
Poznan, 1961! Pe lacul Malta, Aurel Vernescu aducea caiacului românesc primul titlu european din istoria sa. Danezul Hansen se recunoscuse învins. Jajce, 1963! Campion european și mondial, la simplu 500 m. Și la ștafetă. Și două medalii de argint, la K 2—500 m, cu Mircea Anastasescu, și la K 1—1000 m.

„Finisul” impresionant din această toamnă ne-a reamintit că s-au împlinit zece ani de cînd un tînr se urca cu stîngăcie, pentru prima oară, în caiac. Un deceniu pe... valuri. Zece ani de muncă neobosită, sute și mii de kilometri străbătuți pe drumuri de apă. Tînrul de 15 ani pe care antrenorii Cojocaru și apoi Radu Hujan l-au învățat cum să fină padela este acum campion al Europei și al lumii, cîștigător a numeroase probe din concursurile internaționale de la Berlin, Praga, Stockholm, Moscova...

Dar, poate ne-am grăbit cu reportajul. Maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu pleacă astăzi la Tokio...

DAN GIRLEȘTEANU

„CUPA SPORTUL POPULAR” LA CAIAC-CANOE

Echipajul cîștigător al probei de bărci pescărești de două persoane (Tudor Tarara, Vasile Gherasim) se apropie de linia de sosire

Maestrul sportului Ichim Lipă, unul dintre cei mai buni canoști din țară, vine oricînd cu mare plăcere în orașul său natal, Tulcea. Duminică, ne-a spus el, a venit parca cu mai mare drag ca oricînd. Avea să asiste la cea de-a doua ediție a „Cupei Sportului popular” la caiac-canoe și știa că — cu acest prilej — îi va putea vedea în caiac, în canoe sau trăgînd la ramele bărcilor pescărești pe tinerii săi tulceeni sau pe alții veniți din localitățile învecinate, și care aspiră să urce treptele măiestriei sportive... Și-n asemenea cazuri, un cuvînt bun, un sfat competent...

Iar noi, organizatorii, am vrut să-i dăm posibilitatea să-i vadă... cît mai de aproape. Și de aceea, l-am rugat să îndeplinească funcția de starter al concursului, pentru ca astfel toți concurenții să-i treacă pe sub privire. Lucru care, de altfel, nu se putea întîmpla decît la start; pentru că — în luptă cu valurile ridicate de vîntul lateral puternic, care a bătut tot timpul pe lacul Ciuperca, și cu lipsa de experiență în ambarcațiuni de concurs — cîțiva dintre concurenții mai tineri, în elanul lor vijelios spre linia de sosire, s-au rîsturnat cu caiacul, pe parcurs și au trebuit să fie „remorcați”...

Micile incidente de acest fel, amuzante și pentru public și pentru „croi” lor, n-au supărat pe nimeni. Competiția și-a atins scopul, angrenînd cîteva zeci de tineri într-o competiție cu caracter oficial și obișnuindu-i cu atmosfera de concurs. Iar unii, al căror nume a fost pentru prima oară trecut într-o foaie de concurs, ne-au promis că... „o să-i vedem noi, la anul!”. Iată-i, de exemplu, pe copiii Ion Ene și Ion Mititelu. De-abia au trecut de 14 ani. Au venit de la Somova, sat pescăresc la vreo 12 km. de Tulcea și s-au înscris la cursa de bărci pescărești de două persoane, juniori. Reprezintă asociația sportivă „Belșugul”. Pornesc „tare”, se află un timp pe primul loc, dar nu păstrează bine direcția. Se abat mult de la linia imaginată a culoarului și cînd își dau seama „trag cu stînga” mai tare, reîntră în pistă, fac un finis care le dovedește omogenitatea dar zecile de metri parcursi în plus își spun cuvîntul. Se clasează pe locul secund...

Stăm de vorbă cu ei. Nu sînt atît de supărați, cît de îndrăgiiți: „Ei, dacă veneam cu „cujbul” noastre (legătura ramelor, n.n.) nu pierdeam noi. Și dacă ne uităm mai de vreme la direcție... Și dacă nu trăgeam mai înainte la

simplu... Dar lasă! De-acum, o casă, o să ne antrenăm în fiecare zi și o să ne vedem dumeavoastră, cînd o mai fi vreun concurs...”

Nu știm dacă Ene și Mititelu vor cîștiga data viitoare. Dar de

RADU URZICEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

SPORTUL POPULAR

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din R.P. Romîna

Anul XIX—Nr. 4320

*

Marți 8 octombrie 1963

*

8 pagini 25 bani

Campionatele internaționale de atletism ale R. P. Romîne

Se așteaptă o „recoltă” bogată de performanțe

La ora aceasta cei mai mulți dintre participanții de peste hotare la ediția a XV-a a Campionatelor internaționale de atletism ale R.P. Romîne își fac valizele pentru a fi gata de drum. Începînd de mîine sînt așteptați să sosească primii oaspeți, atleții sovietici și cei norvegieni. Joi și vineri vor „ateriza” la București și celelalte delegații, astfel că la ședința tehnică din ajunul campionatelor toți conducătorii de loturi vor fi prezenți. Iar atleții vor putea fi văzuți la antrenamente pe stadionul „23 August”.

NUME SONORE ÎN FRUNTEA DELEGAȚIILOR

Chiar și o sumară trecere în revistă a listelor preliminare de înscrieri ne dezvăluie faptul că această a XV-a ediție a „inter-

naționalelor” noastre, se anunță cea mai puternică și cea mai disputată din întreaga istorie a tradiționalei competiții. Numeroase stele ale atletismului de pe patru continente și-au dat înțîlnire la București, acum la sfîrșit de sezon, pentru a face un bilanț al activității lor și a trasa — desigur — jaloarele pregătirii viitoare în vederea marilor confruntări a anului 1964, Jocurile Olimpice de la Tokio.

O plăcută coincidență face să revedem, sau să cunoaștem, cîteva gloriole din trecut ale atletismului european, prezente, de data aceasta, în fruntea delegațiilor participante la întreceri. Cei șase atleți suedezi sînt însoțiți de Haakon Lidman, fost campion și recordman al Europei în proba de 110 m garduri. Cunoscutul săritor cu prîjină P. Denisenko este antrenorul atleților sovietici. Doar cu cîțiva ani în urmă Denisenko era printre protagoniștii probei la „internaționale”. Lotul sovietic

este condus de Natalia Peluhova, fosta campioană a U.R.S.S. la 100 m și 200 m. Săritorul în înălțime Kalevi Kotkas este „monitorul” echipei finlandeze. Celor mai vîrstnici numele lui Kotkas le spune foarte mult, ca și fostul său record european de 2,04 m pe care, cu vreo 10 ani în urmă, l-a asaltat atletul ROMEO VILARA, VALERIU CHIOȘE

(Continuare în pag. a 4-a)

Mîine, la Ankara, meciul de fotbal TURCIA—R. P. ROMÎNĂ

La Iași se întîlnesc echipele de tineret

Iată-ne în ajunul primei înțîlniri inter-țări a echipei noastre reprezentative din acest sezon: mîine, la Ankara, echipa de fotbal a R. P. Romîne întîlnește pe cea a Turciei. Acesta este cel de-al patrulea meci al echipei noastre reprezentative în acest an. Pînă acum, fotbalistii noștri au obținut două victorii, cu același scor (3—2) în fața reprezentativelor R. D. Germane și Danemarcei și a terminat la egalitate (1—1), în deplasare, cu R. P. Polonă. Și,

firește ei sînt hotărîți ca mîine, la Ankara, să lupte din toate puterile pentru a obține un rezultat cît mai bun.

Duminică seara, lotul a sosit la Ankara, iar luni după amiază a făcut un antrenament de 70 de minute. Partida de mîine începe la ora 16 (ora Bucureștiului) și va fi condusă de o brigadă de arbitri austrieci.

Formația care va intra pe teren este cea anunțată, adică: DATCU — POPA, NUN-

WEILLER III, IVAN — PETRU, KOSZKA — PIRCALAB, CONSTANTIN, DRIDEA I. ȚIRCOVICU, HAIDU.

Au mai făcut deplasarea, ca rezerve: Suciu, Greavu, Petescu, Nunweiler IV, Crăniceanu, Manolache și Raksi.

Echipa turcă locuiește în același hotel cu echipa noastră și se antrenează în fiecare zi. În legătură cu formația gazdă, s-a anunțat că aceasta va fi același din meciul cu R.F.G., cu o singură deosebire: va juca pe postul de extrem stînga vechiul internațional Leifer. Jocul Turcia — România este așteptat cu un mare interes, dovedit — între altele — de amănunțit că toate biletele au fost vindute încă de acum cîteva zile.

Tot mîine, la Iași, echipa noastră de tineret primește replica echipei de tineret a Turciei. În vederea acestui joc, antrenorii Bazil Marian și Victor Stănculescu au alcătuit următorul „unsprezece”: Urziceanu-Pal, C. Dan, Halmăgeanu — Iamaischi, Surdan — Matei, Dumitriu II, Adam, D. Popescu, Moldoveanu. Oaspeții s-au antrenat ieri pe stadionul „23 August”, pe care va avea loc meciul. Ei nu s-au fixat încă asupra echipei. Înțîlnirea de la Iași, în care sperăm că tinerii noștri reprezentanți se vor reabilita după eșecul de la Arad, în fața echipei Poloniei, va fi condusă de arbitrul Soos Gabor (R.P.U.).

O datorie de cîinste

Conținutul nou al activității sportive din țara noastră a creat o legătură indisolubilă între sportul de masă și cel de performanță. Mijloc eficace de întărire a sănătății oamenilor muncii, sportul de masă constituie în același timp un important rezervor de cadre necesare sportului de performanță. Aceasta este explicația puternicului avînt pe care l-a luat sportul nostru, a valorii lui mereu crescînde, care a făcut posibilă realizarea unor performanțe remarcabile în arena mondială. Dar, în mod firesc, nouă sportivilor frunțași ne revine o sarcină importantă în creșterea activității sportului de masă. Proveniți din rîndurile milioanei de participanți la competițiile populare noi avem datoria să fim mereu prezenți în mijlocul tineretului sportiv, să ne punem toate cunoștințele dobîndite în slujba ridicării de noi valori. Pe această linie socotesc că noua întrecere sportivă de masă organizată în țara noastră — „Concursul pentru Insigna de Polisportiv” — constituie un prilej pentru spor-

tivii frunțași de a contribui în mod efectiv la mobilizarea participanților la întreceri, la pregătirea lor pentru a realiza performanțe din ce în ce mai bune.

În atletism, de pildă, sportivii frunțași vor putea să-și inițieze pe participanții la „Concursul pentru Insigna de Polisportiv” în tehnica probelor din triathlon. Deși normele prevăzute de regulament sînt accesibile imensei majorități a participanților, nouă, sportivilor frunțași, ne revine datoria ca, printr-o pregătire temeinică să le înlesnim concurenților posibilitatea de a obține performanțe din ce în ce mai bune. În acest fel vom contribui la pregătirea fizică multilaterală a oamenilor muncii și vom depista elemente talentate pentru atle-

IOLANDA BALAS
maestră emerită a sportului

(Continuare în pag. a 2-a)